

สร้างสัญลักษณ์หรือตราประจำตระกูล (Creating Logos or Family Crests)

ครั้งเมื่อคุณคุ้นเคยกับการเปิดเพปกระดาษและการตัดด้วยมีด คุณจะพบว่าคุณสามารถทำลวดลายที่สวยงามอย่าง
ยิ่งจากเพปกระดาษ นักลงกรดสร้างสีส่วนมากไม่เคยใช้เครื่องมือหรือเทคนิคของงานศิลปะ เพราะพวกเขามี
พื้นฐานมากจากงานก่อสร้าง พวกเขาารู้สึกว่าการออกแบบเส้นต้องใช้วิธีการตัดเข้าไปในพื้นที่ด้วยใบตัดเพชร (บาง
เครื่องมือก็ตัดเป็นเส้นโค้งหรือวงกลมได้) หรือถ้าพื้นคอนกรีตนั้นนุ่มพอที่จะใช้เครื่องขัดมือถือ (Handhold
Power Grinder) แทน

ถ้าคุณปรับปรุงการตัดให้เหมาะสมและก็มีเครื่องมืออยู่แล้ว มันก็มีประโยชน์บ้างจากวิธีการนี้ ถ้าคุณลงกรดในเส้น
อย่างระมัดระวังโดยใช้แปรงขนอ่อนอันเล็ก คุณอาจจะลงกรดทั้งหมดได้ในครั้งเดียว ซึ่งคุณไม่สามารถทำได้เมื่อ
ครั้งหนึ่งของพื้นที่ถูกตัดด้วยเพปกระดาษ ข้อเสียเปรียบคือคุณต้องตัดสินใจว่าจะทำอะไรกับเส้นเจาะแนวที่คุณทำ
เป็นแนวขอบ มันจะกลายเป็นที่เก็บเศษดิน ศิลปินบางคนอุดรอยตัดพวกนี้ด้วยวัสดุอุดทำจากพลาสติกสีเข้ม ซึ่งจะ
กลายเป็นเส้นขอบสีเข้มรอบๆพื้นที่แต่ละสี และทำให้ดูเลททำความสะอาดพื้นได้ง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามนี้เป็นขั้นตอน
ที่ใช้แรงงานเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะใช้เวลาเพิ่มขึ้นเท่ากับการติดเพปกระดาษสองครั้ง

เจอร์ลาต เทเลอร์ (Gerald Taylor) เป็นหนึ่งในผู้เขียนจดหมายมาหาฉัน เขาค่อนข้างใหม่กับการลงกรด
สร้างสีแต่เขาชอบโลโก้รูปเกอชาที่ออกแบบโดย เอ็ด สิบเบต จูเนียร์ (Ed Sibbett Jr.) สีทั้งหมดที่เขาใช้ไม่ใช่
เพียงสีจากกรด แต่ได้เพิ่มเติมสีย้อมคอนกรีตเพื่อให้ได้ที่สดใสนั้นให้เป็นไปตามที่ออกแบบไว้

เจอร์ลาตก็ได้ออกแบบโลโก้รูปผู้หญิงหญิงสำหรับที่อยู่อาศัยของลูกค้า มันมีขนาดกว้างสามฟุตและยาวห้าฟุต เขายืม
การออกแบบมาจากหนังสือ Art Deco Stained Glass Pattern ของสำนักพิมพ์โดเวอร์ มันยอดเยี่ยม
มากที่จะใช้ลวดลายของกระจกสีมาออกแบบพื้น เพราะสีในแต่ละพื้นที่นั้นถูกเขียนขอบอย่างชัดเจนไว้แล้ว เจอร์ลาต
ทำการตัดแนวขอบบนพื้นคอนกรีตก่อนที่จะทำการลงกรดสร้างสี

ตัวอย่างอีกอันหนึ่ง เราลงกรดสร้างสีไปบนพื้นของบ้านสไตล์อิฐตากแห้ง (Adobe) เจ้าของต้องการที่จะประทับ
ใบไม้เข้าไปบนคอนกรีตที่เปียกอยู่ หล่อนบอกเราว่าตอนแรกช่างปูนคิดว่าเธอไม่เต็มสติแต่ต่อมาก็ตื่นเต้นไปกับ
แนวคิดของเธอ หล่อนจัดวางใบไม้สองสามใบตามโถงทางเดินและส่วนเชื่อมต่อกับห้องต่างๆ

หล่อนมีโดมหลังคาคลุมอยู่ทางประตูเข้าบ้าน หล่อนให้เราออกแบบพื้นที่ที่จะเข้าไปอยู่ตรงกลางโดมนี้ มีบันไดโค้ง
สองชั้นจากโดมหลังคาคลุมต่อกับพื้นหลักของบ้าน เราคิดว่าสัญลักษณ์ประจำตระกูลของชาวญี่ปุ่นที่มาจากหนังสือ
สัญลักษณ์ประจำตระกูลของโดเวอร์ (Dover) น่าจะเข้ากันได้ดีกับทรงกลมของหลังคา มันเป็นรูปสามแฉกของใบ
เมเปิ้ลญี่ปุ่นที่กลมกลืนกับรอยใบเมเปิ้ลที่ถูกประทับอยู่แล้วบนพื้น

เราลงกรดพื้นทั้งบ้านด้วยสีเวเทอร์บรอนซ์ (Weathered Bronze) ที่ให้สองโทนสีคือสีเขียวกับน้ำตาล แบบ
ตราประจำตระกูลนั้นแรกเริ่มเป็นสีขาวดำ ดังนั้นเราเพียงแค่ลงกรดสีน้ำตาลเข้มเข้าไปยังส่วนที่เป็นสีดำ โดยเลือก
เฉดสีที่เข้ากันกับสีน้ำตาลของสีเวเทอร์บรอนซ์ เราเลือกใช้สีน้ำตาลพาเดร (Padre Brown) และแปรงมันลง

ไปบนพื้นที่ต้องการสองครั้งเพื่อให้มันซึมตามต้องการ รอยเส้นเล็กๆเราวาดมันที่หลังด้วยสีอะคริลิกสำหรับงานศิลปะ

เราตั้งใจให้ใบเมเปิ้ลในตราประจำตระกูลมีโทนสีแบบเดียวกับสีพื้นคือสีเวเทอร์บรอนซ์ แต่มันต้องลอยเด่นออกมามากกว่าจมหายไปกับฉากหลัง ดังนั้นหลังจากเคลือบผิวชั้นแรกเรียบร้อยแล้ว เราเติมสีเหลืองอะคริลิกบนรอยใบเมเปิ้ลเล็กน้อย (สีเหลืองที่ใช้คือ “Yellow Azo” เป็นสีเหลืองโปรงไม่มีเม็ดสีขาวปน) ดังที่กล่าวไว้ในบทก่อนหน้านี้นี้ สีแต่นี้ผสมมาจากเม็ดสีโปรงกับตัวกลางสีอะคริลิกงานศิลปะ เรียกว่า “Matte Medium” บางเม็ดสีนั้นที่บดแสงและมีประโยชน์ใช้ปกปิดสิ่งที่อยู่ข้างใต้มัน แต่ที่เราชอบคือแบบโปรงแสง มันจะถูกบอกเอาไว้บนฉลาคิดที่หลุดล่อน เราสามารถทำให้มันโปรงและดูเต็มเป็นจุดเหมือนกับสีจากกรดข้างใต้ได้ด้วยการใช้เม็ดสีโปรงแสง และใช้ฟองน้ำขึ้นตบที่สีที่เต็ม สีโทนอุ่น (สีตระกูลแดง, เหลือง, ส้ม) มีผลต่อคนดูและทำสิ่งนั้นให้ลอยเด่น ขณะที่สีโทนเย็นทำให้จมลง นี่คือเหตุผลที่เราเลือกสีโทนเหลือง

ติดแม่แบบกระดาษ

สำหรับผู้อ่านที่ไม่เคยทำแม่แบบกระดาษ (Paper Pattern) ของรูปภาพมาก่อน ฉันจะอธิบายขั้นตอนที่เราใช้ทำรูปขนาดหนึ่งนิ้วจากหนังสือให้กลายเป็นแบบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางห้าฟุต ขั้นแรกให้พิจารณาว่าคุณต้องการให้แม่แบบกระดาษมีขนาดใหญ่แค่ไหน มันง่ายกว่าที่จะวาดวงกลมสองวงที่มีจุดศูนย์กลางร่วมกันไปบนพื้นโดยตรงเพื่อทำกรอบของการออกแบบนี้ แม่แบบเดียวที่เราต้องทำคือใบไม้ ใบไม้แต่ละใบเหมือนกันและวางอยู่แค่หนึ่งในสามภายในวงกลม คุณเพียงแค่ทำแม่แบบกระดาษของใบไม้ใบเดียว ย้ายแบบและขีดเส้นรอบๆแบบบนพื้น ไปตามเส้นรัศมีจำนวนสามอัน

พื้นได้ถูกลดด้วยสีหลักคือสีเวเทอร์บรอนซ์ และถูกล้างทำความสะอาดและปล่อยให้แห้งแล้ว คุณวัดออกมาจากผนังแต่ละด้านไปยังจุดศูนย์กลางของห้อง ทำสัญลักษณ์แนวตั้งฉากและแนวนอนให้ได้ระยะเท่าๆกันจากผนังแต่ละด้าน เส้นกากบาทจะบอกถึงจุดศูนย์กลางของห้อง มัดเส้นเอ็นกับดินสอและติดเทปไปบนดินสอประมาณหนึ่งนิ้วจากปลายด้านแหลม หากคนมาช่วยโดยให้วางนิ้วโป่งไปบนเส้นเอ็นที่จุดศูนย์กลาง ขณะเดียวกันคุณดึงเส้นไปยังขอบนอกของวงกลมและเคลื่อนตัวไปตามแนวโค้ง พยายามให้ดินสอตั้งฉากกับพื้น นี่ก็จะได้วงกลมนอก ผู้ช่วยดึงเส้นเอ็นเข้าไปหกนิ้วแล้วกดมันไปบนจุดศูนย์กลางอีกครั้งขณะที่คุณขีดวงกลมวงใน ถ้าคุณทำพลาดบนพื้นที่ลวดกรดสร้างสีและแห้งแล้วคุณสามารถลบมันได้ด้วยยางลบดินสอ

ครั้งเมื่อคุณได้วงกลมบนพื้นแล้ว ติดเทปกระดาษการอบๆและลงกรดสร้างสีในกรอบระหว่างวงกลมก่อน ปล่อยให้กรดแห้งก่อนที่จะวางและประดิษฐ์แม่แบบกระดาษที่คุณทำเอาไว้แล้ว เรากระดาษห่อของอย่างหนาที่มาเป็นม้วนในการทำแม่แบบ มันมีขนาดพอดีที่จะทำการขีดเส้นไปรอบๆมัน คุณเพียงแต่วางแม่แบบเข้าไปยังส่วนในสุดของวงกลมที่ทำไว้บนพื้น ขีดเส้นตามขอบของแม่แบบ และพลิกมันให้เข้ากับพื้นที่ที่เหลืออยู่จำนวนสามครั้ง สำหรับงานเส้นที่ยาวๆอย่างนี้เราใช้แท่งชอล์กสีน้ำตาลสำหรับงานศิลปะ เริ่มแรกคือขีดเส้นไปรอบๆแม่แบบกระดาษ โดยเริ่มจากฐานที่ติดเทปกระดาษสองสามอัน คุณไม่ต้องการให้มันเขยื้อนระหว่างลอกแบบเพื่อให้เส้นที่เขียนนั้นบางและเหมือนจริงตามแม่แบบ เมื่อเสร็จใบไม้หนึ่งใบ คุณย้ายมันไปยังจุดถัดไปและขีดเส้นรอบๆอีกครั้ง

ขั้นตอนจริงที่ฉันใช้สำหรับการลอกลายโป๊วไม้เป็นดังนี้ วาดเส้นที่ขนานไปกับขอบต่ำสุดของกระดาษ (หรือใช้ฉากเส้นที่ขอบก็ได้) และใช้ไม้โปรแทรกเตอร์ (Protractor) วัดมุมขนาด 120 องศา (หนึ่งส่วนสามของ 360 องศา) และทาบหรือวาดเส้นออกไปจากจุดนี้ ตอนนี้คุณจะได้ส่วนของสามเหลี่ยม แต่คุณต้องการรูปทรงของชิ้นขนมปัง ซึ่งคือหนึ่งส่วนสามของวงกลมวงใน คุณเพียงแค่วาดส่วนโค้งออกไปจากจุดในสุดของมุม 120 องศาที่เพิ่งทำเอาไว้ด้วยดินสอที่ผูกกับเส้นเอ็น ถ้ารัศมีของวงกลมวงในคือสองฟุต ทำเส้นโค้งให้ห่างสองฟุตจากปลายยอดของมุม ตัดกระดาษสีน้ำตาลตามรูปทรงของขนมปังชิ้นนี้ นำกระดาษไปทาบแล้วตัดกระดาษให้เป็นชิ้นขนมปังอีกสองอัน คุณก็จะได้กระดาษอีกชิ้นเพื่อใช้ในการฝึกฝนถ้ารูปวาดโป๊วไม้ชิ้นแรกดูแล้วใช้ไม่ได้

ขั้นสุดท้ายนี้คือค่อยๆ มงต้นแบบตราประจำตระกูลอย่างระมัดระวัง แล้วสเก็ทเส้นโค้งของรูปทรงโป๊วไม้ไปบนกระดาษจนกระทั่งมันเติมโป๊วไม้จนเต็มและได้อัตราส่วนที่ถูกต้อง อย่าลืมก้านโป๊วไม้ยาวที่เลื้อยไปตามขอบนอกและทำให้รูปทรงนี้ดูนุ่มนวล นี่อาจจะต้องลบออกบ่อยครั้งและใช้ความอดทนพอสมควรแต่ถ้าคุณทำตามกลไกเหล่านี้แล้วคุณก็เกือบจะเสร็จแล้ว

หลังจากที่คุณลอกโป๊วไม้ไปบนพื้นแล้ว ก็ถึงเวลาที่ว่าคุณจะต้องปิดเทปกระดาษทำให้ได้รูปทรง พื้นที่ว่างตรงกลางนี้จะเป็นพื้นที่ที่คุณจะลงกรวดสร้างสี เส้นโค้งแคบๆ สามารถถูกปิดเทปกระดาษได้โดยการดึงเทปกระดาษให้เลื้อยออกจากส่วนโค้งและจับจับให้ขอบของเทปกระดาษแนบไปกับส่วนโค้ง ใช้มือกดให้สนิทค่อยๆ ทำทีละน้อยจนได้ส่วนโค้งเมื่อติดเทปกระดาษตามขอบโป๊วไม้เรียบร้อยแล้ว คุณสามารถจะลงกรวดสีน้ำตาลเข้าไปในรูปสามเหลี่ยมนี้ด้วยแปรงขนแข็งราคาถูกจากประเทศจีน คุณจะต้องรอจนกรวดนั้นแห้งแล้วให้หมัดตัวอีกสองสามชั่วโมง ก่อนที่จะดูแล้วล้างตราประจำตระกูลทั้งหมดพื้นที่วงกลมด้วยน้ำ เมื่อทำตราประจำตระกูลเสร็จ ยกเว้นรอยแตกเล็กๆ บนโป๊วไม้ที่ยังไม่ทำ เราจะเคลือบด้วยสารเคลือบผิวคอนกรีตให้ทั่วทั้งพื้นห้องโถง

เมื่อผิวเคลือบสีชั้นแรกแข็งตัวพอที่จะเดินได้แล้ว เราเติมสีอะคริลิกสีน้ำตาลด้วยภูกัน แล้ววาดรอยแตกเล็กๆ และวงแหวนภายในปุ่มยื่นของโป๊วไม้ เราเติมสีเคลือบเหลืองแอสโซ (Yellow Azo Glaze) ไปบนโป๊วไม้ทั้งสามด้วยฟองน้ำ เราจะเห็นว่าโป๊วไม้เหล่านั้นลอยเด่นออกมาจากฉากหลัง และเป็นส่วนหนึ่งของตราประจำตระกูลมากกว่าที่จะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของฉากหลังที่เป็นวงล้อสีเข้ม

การออกแบบตราประจำตระกูลนี้เป็นภาพลวงตาอย่างหนึ่ง ใครที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้นก็จะเคยเห็นภาพลวงตาที่มีชื่อเสียงมาก คือรูปทรงสีดำของแจกันที่ถูกสร้างมาจากรูปทรงโบหน้าด้านข้างสองอันที่หันหน้าชนกัน ผู้สังเกตบางคนเห็นเป็นแจกัน บางคนเห็นทั้งสองแบบ รูปทรงตราประจำตระกูลก็ไม่แตกต่างกันในประเด็นนี้ บางผู้สังเกตจะเห็นโป๊วไม้เป็นหลักเมื่อจ้องมอง ขณะที่คนอื่นจะเห็นรูปทรงส่วนที่มีคี่ที่สุดและส่วนอ่อนเป็นฉากหลัง บางคนเห็นรูปทรงนี้แล้วสามารถพลิกไปพลิกมาระหว่างการรับรู้ทั้งสองอย่าง นี่คือเสน่ห์ชวนตาชวนใจของตราประจำตระกูลและทำไมมันถึงทนทานและคงความน่าสนใจแม้เวลาจะผ่านไปนาน